

[Grønning.]

og Indførelse til den indre By. Denne Bane har som Privatbane haft en Del af de samme Vanskeligheder at kæmpe med, som andre Steder har ramt Banerne saa haardt. Alligevel har den kunnet opretholde en betydelig Trafik, sidste Aar med 1 150 000 rejsende. Nu drives den med Støtte af Oplandskommunerne. Under de vanskelige økonomiske Forhold har Banen imidlertid hverken med Hensyn til Toggang eller med Hensyn til Anskaffelse af tidssvarende Materiel kunnet holde Trit med den Udvikling, som er foregaaet inden for Statsbanerne i den øvrige Nærtrafik.

Jeg tror ikke, der er noget at bebrejde Ledelsen, maaske lige med Undtagelse af visse Forhold vedrørende Køreplanen, heller ikke Aktionærerne, som har ofret alt, hvad Aktionærer nu engang kan ofre, nemlig Aktiekapitalen. Men det kan ikke nægtes, at der i de Befolkningslag, der i særlig Grad benytter Banen, altsaa fortrinnsvis Befolkningen paa Nørrebro samt Oplandets Tusinder af Landbrugere, Villa- og Parcel ejere, Arbejdere, Kontor- og Forretningsfolk, hersker nogen Utilfredshed med de nuværende Trafikforhold. Man finder det uheldigt, at en af de tættest befolkede Bydele, som maaske har et ganske særligt Behov for Trafikmidler, der hurtigt og bekvemt kan føre Beboerne uden for Bygrænsen, skal være saa stærkt distanceret, som Tilfældet er, naar Sammenligning drages med Hovedstadens øvrige moderne Trafikruter. Omvendt ønsker Oplandet naturligvis en livligere og bedre Forbindelse med det forretningsmæssige Centrum.

Da Slangerupbanen imidlertid er den givne og naturlige Trafikvej og Udfaldsport for Nørrebros store Befolkningslag ud til Skovene, Søerne og det aabne Land, har der alligevel stadig fundet en betydelig Udflytning Sted til Banens Opland, men der er ikke Tvivl om, at bedre Trafikmidler i høj Grad vilde fremme denne Bevægelse og give Parcelbyggeriet nye Muligheder. Kendere af Forholdene regner med, at de rejsendes Antal paa Banen vilde kunne fordobles inden for en kortere Aarrække, saafremt en tidssvarende Banetrafik blev indført. Jeg henstiller til den højtærede Minister ikke at lade de meget store Trafikproblemer, der foreligger, helt overskygge dette nærliggende og meget betydningsfulde Spørgsmaal om Modernisering af en vigtig Trafiklinie, som har Interesse for saa store Befolkningskredse, for hvem dette Spørgsmaals Løsning hører til de nærmeste Krav.

Spørgsmaalet om Statsbanernes Ret

til i Henhold til den i sin Tid givne Koncession, at overtage Banen er ikke aktuelt for Tiden; saa vidt jeg ved, bliver det først aktuelt i 1943. Men vil Ministeren støtte de Bestræbelser, der gaar ud paa at lade Københavns Kommune blive meddelagtig i Banens Drift og Indførelse til et centralt Punkt i den indre By?

Jeg kan delvis slutte mig til de af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen udtalte Bemærkninger om Rensning af vore Vandløb. Kun vil jeg meget bede om, at vi maa fritages for at faa Spildevandet sprøjtet ud over vore Marker, hvilket næppe vil være heldigt, set fra et hygiejnisk Standpunkt.

Bestræbelserne for at gennemføre en bedre Hygiejne har medført, at en Mængde Affaldsstoffer i Skylle- og Spildevand fra Fabrik anlæg og fra Menneskers Boliger i en uendelig Strøm føres mod Havet eller blot ind i de nærmest beliggende Vandløb; i Forventning om, at dette skal føre Affaldet videre ud til Aflejring i de store Vande, som kan optage og nedfælde Affaldet uden større Skade. Dette er imidlertid en Forventning, som langt fra altid holder Stik, tværtimod, maa man sige. Thi i overordentlig mange Tilfælde er det hygiejniske Fremskridt — Affaldsstoffernes Fjernelse fra Menneskenes Bolig og Arbejdsplads — kun opnaaet paa Bekostning af en Forurening andetsteds. Man har flyttet Snavset, men hidtil ikke formaaet at føre det ud paa de dybe Vande eller paa anden Maade at uskadeliggøre det.

Dette Forhold giver, som ærede Medlemmer ved og som tidligere omtalt her i Tinget, stadig Anledning til alvorlige Overvejelser, navnlig i Storbyerne, men det vil være urigtigt at lukke Øjnene for, at Sagen i Nutiden ogsaa er af overordentlig Betydning for det øvrige Land. Og det er om Forholdene paa Landet, som de paa dette Omraade har udviklet sig i den sidste Menneskealder, jeg gerne vil sige et Par Ord.

De Vandløb, hvis stigende Forurening paakalder Foranstaltninger herimod, er vore Indsøer, Aaløb og Bække. Disse Vandløb, som hver især er med til at give Landskabet Skønhed, Særpræg og Ynde, er flere Steder, navnlig hvor Vandføringen paa visse Dele af Arealet er ringe, i Færd med at blive grumsede Kloakløb, og dette bør forhindres, medens Tid er.

Det er selvfølgelig, at saadanne Vandløb, som i saa stor Udstrækning gennemskærer Landet, altid har modtaget Spildevand og Skyllevand fra Gaarde og Huse; Grøfter og Rørledninger har udmundet deri. I tidligere Tid gav dette ikke An-